

Oportet ab ipsis singularibus ad vniuersalia trā-
sire. Nam si incipiamus ab ipsis καθόλου, inci-
demus in homonymias: & quæ sunt ἑτερογενῆ, et
se συγγενῆ putabimus. Quare vitanda est Ho-
monymia: constituenda est synonymia. Oportet
vnum dici de altero ὡς καθ' ὑποκειμένου. Tan-
dem hæc prior regula adhibenda est, vt series
τῶν συγγενῶν, & illorum, quæ prædicantur συ-
κωνύμως, rectè constituatur.

Altera regula pertinet ad illa, quæ non sunt *Regula*
eiusdem categoriæ. regula hæc est: Sub diuersis *poste-*
generibus positorem, & nō ὑπαλλήλων (id est, *rior.*
quorum vnum de altero non potest prædicari, vt
genus de specie) illorum diuersæ sunt εἰδοποιῶν
differentiæ: vt animal & scientia non sunt eius-
dem categoriæ: quia diuersæ sunt differentiæ εἰ-
δοποιῶν animalis & scientiæ. Animalis enim dif-
ferentiæ sunt pedatum, bipes, volans, aquatile:
quarum differentiarum nulla scientiæ conueni-
re potest.

Adhibitis his duabus regulis, vt nihil nō ad ge-
nera quædā categoriarum reuocemus, neces-
sariò decem genera categoriarum sunt ponenda.
Nam eorum, quæ absque complexione dicuntur,
vnumquodque aut substantiam, aut quantum,
aut quale, aut vbi, aut quando, aut positum, seu *Decem*
fitum esse, aut habere, aut agere, aut pati signifi- *catego-*
cat. Est autem substantia (vt quodammodo ad- *riarum*
umbremus) cuius ratione reliqua omnia dicun- *genera*
tur accidere: vt homo, equus, &c. *ὡς ἐν*

Quãtitas est cuius causa substantia naturalis & *τύπος.*